

travelbook

Andaluzja

Bezdroža

Tekst: Patryk Chwastek, Barbara Tworek

Redaktor prowadzący: Paweł Sondej

Redakcja: Anna Dziadkowiec

Skład: Magdalena Kocińska

Projekt graficzny: Sabina Suchy

Opracowanie kartograficzne: Małgorzata Czopik, Krzysztof Trojan

Zdjęcia: stock.adobe.com, shutterstock.com

Źródło pochodzenia danych kartograficznych: OpenStreetMap.org

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: bezdroza@bezdroza.pl

www: bezdroza.pl (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

bezdroza.pl/user/opinie/beana4

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie IV

ISBN: 978-83-289-3267-8

Copyright © Helion S.A., 2026

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę

Księgarnia
internetowa

Lubię to!
Nasza społeczność

SPIS TREŚCI

■ ATRAKCJE ANDALUZJI 10

■ INFORMACJE

KRAJOZNAWCZE 19

Krajoznawcze ABC 20

Położenie 20

Ukształtowanie terenu 20

Rzeki 21

Klimat 21

Arabowie w Andaluzji 22

Spółczesność 24

Struktura społeczna 24

Religia 25

Język 25

Kultura i sztuka 26

Flamenco 26

Korrida 28

Architektura

mauretańska 30

Kuchnia 32

Posiłki w ciągu dnia 32

Popularne dania 32

Wydarzenia kulturalne 34

Tapas 36

Alkohole 36

■ PROWINCJA SEWILLA 37

Sewilla 40

Katedra 41

Alcázar 43

Archivo de las Indias 45

Semana Santa i Feria

de Abril 46

Plaza de San Francisco 48

Ratusz 49

Palacio de Lebrija 49

Muzeum Sztuk Pięknych 49

Barrio de Santa Cruz 49

Casa de Pilatos 50

Muzeum Tańca Flamenco 51

Plaza de España	51
Torre del Oro.....	52
Las Reales Atarazanas.....	52
Hospital de la Caridad.....	53
Plaza de Toros	53
Barrio Triana.....	54
Isla Mágica	54
Carmona	56
Ayuntamiento i Iglesia de Santa	
María.....	56
Rzymska nekropolia.....	57
Écija.....	58
Osuna	60

■ PROWINCJA HUELVA61

Huelva i okolice	63
Muzeum Regionalne.....	63
La Rábida.....	64

Palos de la Frontera.....	65
Moguer	65
Parque Nacional de Doñana	
i okolice.....	66
Wybrzeże na zachód	
od Huelvy	68
Punta umbría	68
Laguna de portil	69
La antiilla	69
Isla cristina.....	69
Ayamonte.....	70
Minas de Riotinto.....	71
Sierra de Arcena	
y Picos de Aroche.....	74
Aracena.....	74
Aroche	75
Jamón, jamón	76
Jabugo.....	78

■ PROWINCJA KADYKS 79

Kadyks	81
Catedral Nueva.....	82
Iglesia de Santa Cruz	82
Ayuntamiento	83
Torre Tavira	83
Museo de las Cortes	
de Cádiz	83
Muzeum Kadyksu.....	84
Oratorio de Santa	84
Castillo de San Sebastián.....	84
Castillo de Santa Catalina.....	85
Parque Genovés	85
Trójkąt sherry.....	86
Jerez de la frontera	88
Alcazar	88
Iglesia de San Miguel.....	88
Monasterio la Cartuja.....	89

Inne ciekawe miejsca.....	90
El puerto de Santa María	90
W centrum.....	91
Zamek	92
Muzeum Walk Byków	92
Sanlúcar de barrameda.....	92
Pueblos Blancos	94
Arcos de la frontera.....	94
El Bosque	94
Grazalema	95
Zahara de la sierra	95
Ubrique	96
Parque Natural	
los Alcornocales.....	97
Wybrzeże na południe	
od Kadyksu	98
Conil de la frontera	98
El palmar	99

Kup książkę

Poleć książkę

Vejer de la frontera	99
los caños de la meca	100
barbate	101
bolonia	102
tarifa	102
Gibraltar	104
Centrum Gibraltaru	105
Skala Gibraltarska	105

■ **PROWINCJA MALAGA...** 107

Malaga	108
Katedra	109
Muzeum Picassa	110
Casa Natal de Picasso	110
Plaza de la Merced	110
Teatr Cervantesa	111
Alcazaba	111
Muzeum Malagi	111
Castillo de Gibralfaro	111

Inne muzea	111
Costa del Sol	112
Torremolinos	112
Benalmádena Costa	113
Fuengirola	114
Marbella	114
Estepona	115
Nerja	116
antequera i okolice	117
Dolmeny	117
Muzeum Miejskie	118
Alcazaba	119
El Torcal	119
Garganta El Chorro	120
Ronda i okolice	121
Historyczne centrum	121
Parque Natural Sierra de las Nieves	122
Cueva de la Pileta	122

■ **PROWINCJA KORDOWA** . 123

Kordowa	124
Mezquita	125
Barrio Judío	126
Muzeum Korridy	127
Dom Andaluzijski	127
Baños Califales i Zamek Królów	127
Żywe Muzeum Andaluzji	127
Muzeum Archeologiczne	128
Muzeum Sztuk Pięknych i Museo Julio Romero de Torres	128
Medina Azahara	129
Południe prowincji	131
Montilla	131
Baena	131
parque natural de las sierras subbéticas	132
Priego de Córdoba	132

■ **PROWINCJA JAÉN**..... 133

Jaén	135
Castillo de Santa Catalina	136
Catedral de Jaén	136
Palacio de Villardompardo ..	137
Museo Internacional de Arte Naïf	137
Museo Provincial	137
Baeza	138
Paseo de la Constitución	138
Santa Iglesia Catedral	138
Palacio de Jabalquinto i Iglesia de Santa Cruz	139
Úbeda	140
Plaza Vázquez de Molina ...	140
Iglesia de San Pablo	140
Oratorio de San Juan de la Cruz	140

Kup książkę

Poleć książkę

Parque Natural de las Sierras
de Cazorla, Segura y las
Villas 141

■ PROWINCJA GRANADA.. 143

Granada 144
Alhambra i Generalife 145
Dzielnica Albaicín 151
Dzielnica Sacromonte 153
Capilla Real 154
Katedra 155
Parque de las Ciencias 155
Guadix 156
Dzielnica domów-jaskiń 156
Paseo de la Catedral 156
okolice 157
Sierra Nevada 158
Las Alpujarras 160
Zachodnie alpujarras 160
W stronę wysokich
Alpujarras 161

Centralne Alpujarras 162
Wschodnie Alpujarras 163
Costa Tropical 164
La herradura 164
Almuñécar 164
Salobreña 166

■ PROWINCJA ALMERÍA .. 167

Almería 169
Stare Miasto 169
Alcazaba 169
La Catedral 170
Museo Arqueologico 171
Okolice Portu 171
Parque Natural Cabo
de Gata 172
San Miguel de Cabo
de Gata 173
San José 174
Los Escullos 175
Isleta del Moro 175

Rodalquilar 176
Las Negras 176
Cala de San Pedro 177
Agua Amarga 178
Níjar 179
Mojácar 180
Wybrzeże na zachód
od Almerii 181
Oasys 181
Plataforma Solar 182
Parque Natural
de la Sierra Maria 184

■ INFORMACJE

PRAKTYCZNE 185
Wybór czasu podróży 186
Źródła informacji 186
Podróż samolotem 187
Podróż samochodem 187
Komunikacja 188
Noclegi 188

Wyżywienie 190
Apteki 194
Banki i bankomaty 194
Drogi 194
Elektryczność 194
Informacja turystyczna 194
Napiwki 195
Niepełnosprawni 195
Palenie 195
Paliwo 195
Pamiątki i zakupy 196
Parkingi 196
Poczta 196
Przepisy drogowe 196
Sjesta 197
Wypożyczalnie
samochodów 197
Zabytki, muzea,
galerie 197
Zagrożenia 197
Zakupy 198
Zdrowie 198

Kup książkę

Poleć książkę

Arabowie w Andaluzji

W VII w. narodziła się nowa potęga w śródziemnomorskiej części Europy. Po śmierci Mahometa w 632 r. muzułmańscy kalifowie rozpoczęli szybki podbój Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej. Do 709 r. opanowali tereny współczesnego Maroka i zaczęli spoglądać na drugą stronę Cieśniny Gibraltarskiej. Inwazja rozpoczęła się w 711 r. i rozstrzygnęła już w pierwszej bitwie stoczonej nad Guadalete. W jej trakcie zginął wizygocki król, a jego armia została rozbita. Arabowie mieli otwartą drogę do Andaluzji i na cały Półwysep Iberyjski. Tak narodziło się Al-Andalus, pierwszy muzułmański emirat w Europie.

Arabski podbój oznaczał duże zmiany dla chrześcijańskiej ludności. Zaczęto wprowadzać nową wiarę, język, zwyczaje. Muzułmanów początkowo było niewielu, dlatego zmiany wprowadzano stopniowo, zachęcając ludność (m.in. bardzo wysokimi

podatkami nałożonymi na chrześcijan i żydów) do dobrowolnej zmiany wiary.

W ciągu następnych 300 lat Al-Andalus stało się prawdziwą potęgą, a jego stolica, Kordowa, największym miastem Europy. Mieszkało w nim nawet 500 tys. osób, kilka razy więcej niż w innych europejskich stolicach. Emirowie dbali nie tylko o własny skarbiec, ale wznosili także wspaniałe meczety i budynki publiczne, dbali o rozwój nauki i sztuki.

U szczytu świetności w X w. Al-Andalus władał Abd ar-Rahman III. Obwołał się kalifem, by podkreślić swoją niezależność od innych arabskich władców. Za jego panowania kalifat kordowański przeżył okres rozkwitu gospodarki, nauki, kultury i sztuki na poziomie niespotykanym w ówczesnej zachodniej Europie. Abd ar-Rahman III zbudował olśniewające królewskie miasto Medina Azahara. Niestety po śmierci kalifa

jego państwo istniało bardzo krótko. Początek XI w. to okres walk o władzę i ostateczny upadek kalifatu w 1031 r.

Zamieszanie, jakie miało miejsce w XI w., sprawiło, że potężne państwo rozpadło się na niewielkie królestwa zwane taifas. Początkowo każde bardziej znaczące miasto było oddzielnym królestwem i miało własnego władcę. Taify walczyły między sobą – widząc w chaosie szansę, chrześcijańscy władcy nasilili rekonkwistę z północy, zdobywając kolejne twierdze. By stawić im czoła, królowie taif poprosili o pomoc panujących w Afryce północnej Almorawidów. Ci przybyli chętnie, pokonali chrześcijan, ale podporządkowali sobie także taify. W 1148 r. ich miejsce zajęli Almohadzi. Przybycie fanatycznych Almorawidów i Almohadów zakończyło pokojową koegzystencję trzech kultur w Andaluzji: muzułmańskiej, chrześcijańskiej i żydowskiej.

Na początku XIII w. Almohadzi osłabli i w 1212 r. zostali pokonani przez chrześcijan w bitwie pod Las

Navas de Tolosa. Przegrana Almohadów oznaczała ich definitywny upadek, a dla chrześcijan drzwi do Andaluzji stanęły otworem. W 1236 r. upadła Kordowa, w roku 1248 Sewilla.

Ostabilenie Almohadów wykorzystał także Al Ahmar z dynastii Nasrydów, władca Arjony, jednej z taif. Zjednoczył ziemie pozostające w rękach muzułmanów i w 1238 r. utworzył emirat Granady z Malagą i Almerią, który w 1246 r. został uznany przez Kastylię w zamian za złożenie hołdu lennego. Emirat szybko stał się bogaty dzięki kwitnącej gospodarce, rozwiniętemu rolnictwu i rzemiosłu, jednak nieustanna, ostabiająca państwo walka o władzę sprawiła, że chrześcijanie stopniowo odbijali kolejne miasta Nasrydów. W 1491 r. stanęli pod murami Granady, ostatniego muzułmańskiego miasta w Andaluzji. Oblężenie trwało ponad pół roku, aż pozbawieni żywności obrońcy się poddali. Boabdil, ostatni król Granady, wręczył klucze do miasta Królom Katolickim: Ferdynandowi i Izabeli.

[Kup książkę](#)

[Poleć książkę](#)

Sewilla

Sewilla oferuje zwiedzającym wiele atrakcji, dlatego wnikliwe poznanie jej w ciągu jednego lub nawet dwóch dni graniczy z cudem – szczególnie latem, kiedy temperatura w ciągu dnia dochodzi do 40°C i naprawdę utrudnia funkcjonowanie... Poznanie miasta najlepiej zacząć od jego najstarszej części, w której znajdują się trzy najważniejsze zabytki miasta.

Legenda mówi, że miasto założył Herkules, ustawiając sześć kolumn tam, gdzie dziś biegnie ulica Alameda de Hercules. „Oficjalna” wersja historii miasta jest nieco mniej spektakularna: archeolodzy odkryli tu ślady osadnictwa z VIII w. p.n.e., pozostawione najprawdopodobniej przez plemiona Iberów. Owi pierwsi kolonizatorzy zostali podbici przez Fenicjan, których

z kolei zwyciężyli Rzymianie w II wojnie punickiej (218–201 r. p.n.e.). W ramach Imperium Romanum, Hispalis – jak ówczesnie nazywano Sewillę – rozrastała się, awansując do rangi ważnego portu na rzece Gwadalkiwir. Powstawały świątynie, łaźnie i fora, kwitło życie towarzyskie i handel.

Pod rządami władców arabskich Sewilla, wówczas Ishbiliya, była najbardziej wpływowym z taifas (matych państw) w al-Andalus. Marokańska dynastia Almojadów w XII w. rządziła twardą ręką, za jej panowania wzniesiono Alcázar, piękny minaret (dzisiejsza Giralda) i olbrzymi meczet, którego miejsce zajęła katedra.

Po podbiciu miasta przez katolickie wojska Ferdynanda III, zwanego Świętym (1248), rozpoczął się okres prześladowań

■ Sewilla z lotu ptaka

■ Katedra w Sewilli

wyznawców innych religii niż chrześcijańska. Zaowocował on opuszczeniem kraju przez większą część ludności żydowskiej i arabskiej. W stolicy południa pozostała jedynie nieliczna grupka Mudéjares (dostojnie „ci, którym wolno zostać”) i Moriscos, czyli muzulmanów, którzy przyjęli katolicyzm.

Okres prosperity dla Sewilli nastąpił wraz z odkryciem Ameryk, dzięki monopolowi na handel. Czasom świetności kres położyło zamulenie ujścia rzeki, które zamknęło dostęp do portu wielkim statkom przywożącym amerykańskie złoto. Po kryzysie ekonomicznym miały miejsce wielkie epidemie, a dzieła zniszczenia dopełniło trzęsienie ziemi. Osłabione przez wieki i pogrążone w marazmie miasto było łatwym łupem dla nacjonalistów podczas hiszpańskiej wojny domowej (1936–39).

Szczęście uśmiechnęło się do Sewilli ponownie w latach 80. XX w., kiedy miasto

zostało stolicą Andaluzji, a rodowity seviliano, Felipe González, został premierem. Jednym z najważniejszych wydarzeń, które umieściło Sewillę z powrotem na kulturalnej mapie Europy, była wystawa EXPO '92 zorganizowana w 500. rocznicę odkrycia Ameryki przez Kolumba.

Dzisiaj miasto rozkwita na nowo, głównie dzięki tysiącom turystów przybywających tu co roku dla sławnych zabytków, korridy, flamenco i atmosfery, określanej przez samych mieszkańców mianem la alegría („radość”).

■ KATEDRA

Świątynia zaprojektowana w 1401 r. miała stać się symbolem potęgi chrześcijaństwa. Jest największym kościołem chrześcijańskim w Europie, jej kubatura jest większą niż Bazyliki św. Piotra w Rzymie! Zabytek znajduje się na liście UNESCO. Świątynia została wzniesiona w ciągu zaledwie jednego wieku, na

Jerez de la Frontera

Położone w głębi lądu Jerez de la Frontera to niekwestionowana stolica sherry (zwanego również jerez), która na całym świecie słynie również z koni, flamenco i barów tapas. Nazwa miasta zmieniała się w ciągu wieków: od fenickiego Xera przez rzymskie Ceret i arabskie Sheres po chrześcijańskie Jerez, któremu dodano przydomek „de la Frontera” oznaczający strategiczne położenie osady na granicy chrześcijańsko-muzułmańskiej.

■ ALCAZAR

Ślady bogatej historii można dostrzec np. w mieszance stylów architektonicznych. Dziedzictwo Maurów odnajdziemy w sposobie rozplanowania ulic starego miasta, w pozostałościach murów obronnych i bramy miejskiej, Puerta del Arroyo, oraz wznoszącej się zaraz obok

■ Jerez de la Frontera

imponującej twierdzy Alcazar, pełniącej niegdyś funkcje zarówno pałacu, jak i fortecy. Wewnątrz niej znajdują się meczet (zamieniony przez Alfonsa X w kaplicę Santa María la Real), łaźnie arabskie (Baños Arabes) oraz barokowy pałac Villavicencio, z wieżą wyposażoną w cámara oscura. Kupieckim dziedzictwem Jerez są eleganckie barokowe budowle pozostawione przez „baronów sherry”, takie jak Palacio Domecq przy ulicy Larga, oraz liczne winiarnie rozsiane po całym mieście.

i Alcazar
<https://www.jerez.es/webs-municipales/conjunto-monumental-del-alcazar>

■ KOŚCIOŁY

Chrześcijanie wzniesli w mieście wiele budowli religijnych, z których najbardziej interesujące to **Iglesia de San Miguel**,

■ Alcazar

z przełomu wieków XV i XVI, oraz XVII-wieczna gotycko-renesansowo-barokowa **Catedral de San Salvador**, powstała na ruinach meczetu.

i **Catedral de San Salvador**
<https://catedraldejerez.es>

■ MONASTERIO LA CARTUJA

Już za miastem znajduje się XV-wieczny Monasterio la Cartuja z ciekawą barokową fasadą. Klasztor ten słynie z hodowanych tam koni rasy cartujano, które następnie szkolone są w Królewskiej Andaluzyskiej Szkole Sztuki Jeździeckiej, cieszącej się sławą na całym świecie za sprawą... tańczących koni! Zwierzęta poddawane są tutaj trwającej ponad cztery lata tresurze (konie mają podobno krótką pamięć i mniej więcej tyle czasu zajmują im nauczanie się wszystkich kroków), której celem jest przygotowanie ich do udziału w spektaklu *Cómo Bailan Los Caballos Andaluces* („Jak tańczą konie andaluzyjskie”). Zwyczaj ten ma zarówno

swoich zagorzałych fanów, podziwiających precyzję i wdzięk końskich ruchów, jak i wielu przeciwników, którzy tresurę tę uważają za nienaturalną i męczącą dla zwierząt.

Opinię na ten temat można sobie wyrobić, oglądając spektakl lub jeden z treningów, a także zwiedzając tutejsze **Muzeum Powozów** (Museo del Enganche) i **Muzeum Jeździectwa** (Museo del Arte Ecuestre). Miłoścy mieszkańców Jerez do koni uwidacznia się zwłaszcza podczas majowych targów, Feria del Caballo, kiedy to ulice wypełniają się kolorowymi światłami, muzyką, tańcem i zwierzętami maszerującymi w eleganckich paradach.

i **Monasterio la Cartuja**
<https://www.cartujadejerez.es>

Museo del Enganche
<https://www.realescuela.org/en/main>

Real Escuela Andaluza de Arte Ecuestre
www.realescuela.org

Parque Natural Cabo de Gata

Jedne z najpiękniejszych plaż Hiszpanii sąsiadują z wydrami, klifami i tajemniczymi jaskiniami, które w dawnych czasach były schronieniem dla piratów. Parque Natural Cabo de Gata obejmuje długi na 60 km pas wybrzeża, a miejscami sięga w głąb lądu. Mimo surowych warunków okolica zaskakuje bogactwem fauny i flory. Spotkać tu można m.in. ptaki brodzące (flamingi, bociany, żurawie i czaple).

Człowiek przez dziesięciolecia nie potrafił zaaklimatyzować się na tym terenie. Rozwój rolnictwa i przemysłu turystycznego został w przeszłości powstrzymany przez brak wody pitnej, najniższe w Europie sumy opadów (ok. 200 mm rocznie) i wysokie temperatury. Jednak obecnie

rejon ten cieszy się coraz większą popularnością (co można odczuć szczególnie w lipcu i sierpniu), lecz ciągle można tu znaleźć mnóstwo dzikich zakątków i małych, nieskomercjalizowanych wiosek rybackich.

Eksplorowanie parku wymagać będzie posiadania własnego środka transportu lub wytrwałości w łapaniu autostopu. Z wyjątkiem dwóch najbardziej znanych miejscowości turystycznych: San Miguel de Cabo de Gata i San José, autobusy kursują tutaj rzadko, a do najpiękniejszych miejsc dostać się można czasem tylko piechotą. Należy pamiętać o zabraniu ze sobą parasola słonecznego, bo na tutejszych plażach trudno o zacienione miejsca.

■ Mokradła w Parque Natural Cabo de Gata-Nijar z różowymi flamingami

■ Cabo de Gata: plaża San Miguel i kościół Salinas

Wycieczkę najlepiej zacząć od Centro de Interpretación las Amoladeras, znajdującego się przy drodze ALP-202 z Almerii do San Miguel de Cabo de Gata. Można w nim obejrzeć ciekawą wystawę przyrodniczą i zaopatrzyć się w mapy parku.

i **Centro de Interpretación las Amoladeras**
www.cabogataalmeria.com/lugares-turisticos-cabo-gata/centro-interpretacion-amoladeras

■ SAN MIGUEL DE CABO DE GATA

To pierwsza miejscowość na turystycznym szlaku w parku. Niegdyś była to mała rybacka wioska, lecz z czasem rozrosła się nieco i zamieniła w skromny, bezpretensjonalny kurort, przez większą część roku właściwie wyludniony. Głównymi atrakcjami są tutaj długa, pokryta gruboziarnistym piaskiem plaża, ciągnąca się jeszcze dobrych kilka kilometrów za miastem, oraz pobliskie Las Salinas:

słone jezioro, przy których od wiosny do jesieni można obserwować wiele gatunków ptaków – najbardziej malownicze są różowe stada flamingów.

Dalej wąska szosa biegnie wzdłuż wybrzeża na wschód przez ok. 7 km, aż do latarni Faro de Cabo de Gata, która wyznacza jej koniec. Tu trzeba zostawić samochód. Rowerem lub pieszo można stąd udać się oznakowaną, 12-kilometrową ścieżką, wytyczoną wzdłuż wybrzeża do San José. Po drodze mija się przepiękne plaże Monsul i Los Genoveses. Przyda się GPS lub chociaż mapa, o którą można poprosić w punkcie informacji turystycznej, znajdującym się na parkingu.

Z samej latarni roztaczają się piękne widoki na morze i okoliczne klify. Ta czarująca sceneria była w przeszłości tłem dla wielu katastrof, które wydarzyły się tutaj z powodu zdradzieckiej Arrecife de la Sirenas, czyli „Rafy Syren”. Statki rozbiły się o nią tak często, że w 1863 r.

travelbook

Travelbook to Twój niezastąpiony towarzysz podróży. Wskaże Ci najważniejsze atrakcje, podpowie, czego szukać poza głównymi szlakami, i wprowadzi w świat miejscowych obyczajów. Znajdziesz w nim opisy najciekawszych regionów i miast, a sprawdzone informacje praktyczne umożliwią staranne zaplanowanie podróży.

Andaluzja

Jest prawdziwą wizytówką Hiszpanii. Turyści spodziewają się tu obfitości słońca, szerokich plaż i ciepłych kąpieeli w morzu. I nie zawiodą się! Miłośników muzyki, tańca i tradycji z pewnością oczaruje flamenco. Pasjonatów historii ucieszą liczne pamiątki przeszłości: twierdze, katedry i kościoły, budowle arabskie i charakterystyczne białe wioski. Podróżom po Andaluzji niepowtarzalnego smaku dodadzą świeżo wyciskana oliwa z oliwek, młode wino i aromatyczne gazpacho.

Ogniste **flamenco**

Emocjonująca korrida

Magiczna **Alhambra**

Raj dla **nurków i surferów**

Złociste plaże

ebook dostępny na

ebookpoint

ISBN 978-83-289-3267-8

Cena: 42,90 zł

 Bezdroża

Sprawdź najnowsze promocje:
• bezdroza.pl/promocje
Przewodniki najchętniej czytane:
• bezdroza.pl/bestsellery
Zamów informator podróżniczy:
• bezdroza.pl/newsletter

Księgarnia internetowa:
bezdroza.pl

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion